

NIEUWSBRIEF 12

Vrienden van Park Darwin

www.vriendenvanParkDarwin.nl - Facebook: @vriendenvanParkDarwin

December 2018

Voorwoord

Het tuinwerk ligt stil. Buiten is het koud en guur. Wat heerlijk om dan bij de kachel te zitten met de nieuwe nieuwsbrief. En die is dit keer extra dik omdat we – bij wijze van uitzondering – een verhaal opnemen van één van onze leden. Maar eerst de gebruikelijke onderwerpen over de tuin:

Voorzitter Sonja blikt terug op de activiteiten van het afgelopen kwartaal en doet verslag van het wel en wee uit het bestuur.

Maartje beschrijft hoe mooi uitgebloeid de tuin er nu bij ligt en hoe we ons gaan voorbereiden op het nieuwe tuinseizoen. Jos vertelt over het succes van de nestkastjes in de tuin.

Van Jan een verslag van de geslaagde vrijwilligersdag in de Hortus. En Jan komt ook weer met een bijzonder verhaal over één van onze vrijwilligers.

En tenslotte – als wintervertelling – het verhaal 'Volle Maan' van Hein Heijnen, met de zomerse Bloementuin van Darwin als romantische achtergrond.

De tuin blijft velen inspireren!

Het bestuur wenst u allen een gezond, gelukkig en groen 2019!

Winterstop

In de wintermaanden is de tuin gesloten voor bezoekers. Op 1 maart gaat de tuin weer open. (Vorig jaar was dat op 1 april en het jaar daarvoor pas op 1 mei!) We kijken uit naar het nieuwe seizoen. Hoe gaan de bollen en andere vroegbloeiërs het doen? Wordt de tuin echt een vierseizoenentuin? Trekt de tuin meer (wilde) bijen en vlinders?

Tuinwerkdagen

Vanaf 1 februari beginnen we weer met het werk in de tuin. Op de volgende dagen en tijden wordt er door vrijwilligers in de tuin gewerkt, altijd onder leiding van een tuincoördinator:

- maandag 09.00-12.30u
- woensdag 09.00-12.30u
- 1e en 3e zaterdag van de maand, 13.00-16.00u

Meld u ook aan als vrijwilliger, we hebben uw hulp hard nodig. Gereedschap is aanwezig, u kunt zo aan de slag!

Agenda

Mini tuincursussen van Maartje: in vier rondwandelingen van ongeveer 1 uur door de Bloementuin bespreken we steeds het tuinwerk voor de aankomende periode. Vragen over planten in uw eigen tuin zijn ook zeker welkom. We starten om 11.00 bij het tuinhek aan het Darwinplantsoen, u hoeft zich niet van tevoren op te geven.

Zaterdag 2 maart – Vroege Voorjaar
Zaterdag 6 april – Lente
Zaterdag 1 juni – Zomer
Zaterdag 7 sept – Herfst en winter

Zaterdag 16 maart: vrijwilligersprojectjes in het kader van NLdoet, 12-16u
Dinsdag 16 april: alg. ledenvergadering
Donderdag 11 april: excursie naar Thijssen's Hof, Bloemendaal
April: NL zoemt - bijenteldag
Zondag 9 juni: Kom in de Tuin/Rendez-vous aux jardins, 12-16u
Donderdag 29 aug: excursie naar de Vlinderhof, Utrecht
Augustus: nationale tuinvlindertelling
Zondag 8 sept: Boekettendag, 12-16u
November: vrijwilligersdag

Terugblik

van de voorzitter

Onze agenda was bijzonder vol in september: we hebben gestaan op de Huygensdag, op de Burendag van Jeruzalem. Goed bezochte evenementen waar we met veel mensen in gesprek zijn geweest, vrijwilligers hebben geworven en vele flyers uitgedeeld. De Boekettendag was opnieuw een hoogtepunt: meer dan 120 boeketten zijn geplukt, nieuwe leden geworven, vrijwilligers aangetrokken. In totaal waren er tussen de tweehonderd en driehonderd mensen op bezoek in de tuin. Een groot succes voor iedereen die hieraan heeft bijgedragen.

Op 30 september hebben we bij schitterend weer in de tuin met een Afternoon Tea afscheid genomen van Lynn Shore, die een mooie baan heeft gekregen bij de British School. Lynn wordt vervangen door coördinatoren geworven onder de vrijwilligers. Dat zijn Bea, Mahaut, Jos en Annelies. Als bestuur zijn we heel tevreden met deze nieuwe aanpak omdat de verantwoordelijkheden nu meer verdeeld zijn over meer mensen, er ook meer inbreng is vanuit de vrijwilligers en Maartje nu meer gesprekspartners heeft om het beheer van de tuin vorm te geven. Maartje heeft het initiatief genomen om de tuin ook in het voorjaar aantrekkelijk te maken: er zijn in oktober 3000 bollen geplant op twee bollenplantdagen waarvoor veel mensen zich hebben aangemeld. Om die reden doen we de tuin op 1 februari alweer open om ten volle te kunnen genieten van de opkomst van al deze voorjaarsplanten.

En dan het tuinhuis. Hoe staat het daarmee? Feitelijk stonden we allemaal in de startblokken om op 5 november een begin te maken met het plaatsen van het tuinhuis. Echter, omwonenden hebben een zienswijze gedeponerd waarin ze bezwaar maakten tegen de locatie, de kleur en de hoogte van het tuinhuis. Op maandag 26 november zijn twee ambtenaren van het stadsdeel, vier mensen die de zienswijzen hebben ingeleverd en drie bestuursleden samengekomen in de tuin om een schouw te houden waarbij de standpunten verduidelijkt werden. Na aanhoren van alle betrokkenen hebben de ambtenaren te kennen gegeven over vier weken een besluit te nemen over het tuinhuis. De gemeente is aan zet en wij wachten op de uitkomst.

Tot slot een spetterend uiteinde van dit tuinjaar: op 2 december hebben we met alle vrijwilligers die zich daarvoor hebben opgegeven een geweldig leuke dag gehad in de Hortus waarbij dank werd uitgesproken aan alle vrijwilligers waartoe ook het bestuur moet worden gerekend, onder speciale vermelding van Maartje zonder wie wij dit resultaat nooit behaald zouden hebben.

Berichten uit het bestuur

door Sonja Vetter

We hadden ons voorbereid op een volle evenementenagenda in september maar wat niemand toen kon bevroeden is dat de partner van ons bestuurslid Joeri, Inez Rongen, volkomen onverwacht begin oktober overleed. Wij voelen enorm mee met Joeri en zijn twee zoons en hebben samen met hem besloten om zijn functie in ons bestuur even 'on hold' te zetten en later pas een besluit te nemen over verder aanblijven.

In het bestuur is een vacature ontstaan omdat Liesbet Zikkenheimer ermee is gestopt. Wij danken Liesbet zeer voor alle inspanningen en hopen haar nog vaak in de tuin te zien. We hebben de vacature inmiddels aan de leden gestuurd met het verzoek hierop te reageren en herhalen dit bij deze. We zijn ook elders aan het zoeken omdat het inderdaad een veelomvattende taak is: publiciteit en communicatie. Het kan natuurlijk ook dat meer mensen dit samen gaan doen. Ondertussen heeft vrijwilliger Jules Schaper zich bereid verklaard de website te verzorgen terwijl Anna Tomson, onze secretaris de vormgeving van de Nieuwsbrief op zich gaat nemen. Wie volgt?

Het bestuur is inmiddels aangevuld met de deelname van Maartje der Kinderen die veel beter binnen het bestuur de belangen en beheer van de tuin kan vertegenwoordigen.

Jaarlijkse vrijwilligersdag

door Jan Dijk

Epifyten zijn geen parasieten. Ze groeien op bomen en halen hun energie uit regenwater via luchtwortels. De boom lijdt zelf geen schade. Bij mangrovebossen werkt dat zo. In het intermezzo van de vrijwilligersdag laat onze Maartje, jarenlang Vriend van de Hortus, aan diverse vrijwilligers in die oeroude tuin met liefde zien, hoe deskundig ze is. Er zijn er bijna 30 op komen dagen op de zondag na afloop van het werkseizoen. Het is weer eens een recordzachte dag. Daarna is het 2 maanden vakantie.

In de Laranjazaal heette Sonja bij koffie met cake iedereen van harte welkom. Iedereen, ook de rest van het bestuur, heeft ongelooflijk zijn best gedaan; daarzonder had ze het bijtje er allang bij neergelegd. Dat er ook leed is verzwijgt ze niet. Uitvoerig gaat ze in op de moeilijkheden rondom het tuinhuis. Ze gaat er eigenlijk van uit, dat we er volgend jaar van kunnen genieten. Voor zoveel vrijwilligers is het tuinhuis een noodzaak, en het moet dichtbij de ingang staan om de tuin zelf geen schade te doen. Er moeten ook voor anderen mogelijkheden zijn iets te organiseren, bijvoorbeeld rondleidingen. We kijken wat nog mogelijk is aan laatste aanpassingen.

Nadat Maartje haar namens de vrijwilligers een boek over Hans Warnau, de ontwerper van Darwinpark met Bloementuin, heeft aangeboden waar ze zichtbaar blij mee is, en Annelies een bos mooie rozen waarvoor hetzelfde geldt, gaan we de Hortus in. Wat geweldig leerzaam. Je kunt er op eigen houtje allerlei themawandelingen maken. Er is een mooie drieklimatentuin.

Om 1 uur staat in de zaal een lunch klaar. Heerlijke broodjes die uiteindelijk allemaal op komen. Kan niet beter. Bij vertrek krijgen alle vrijwilligers een attentie. Wat een goede onderlinge sfeer.

En na afloop regent het positieve reacties.

Tuinontwikkelingen

door Maartje der Kinderen

Piet Oudolf, onze bekendste tuinontwerper van dit moment, zei het droog: "bruin is ook een kleur". Om maar aan te geven dat er zoveel te zien is in de herfst- en wintertuin dat treuren over het gebrek aan kleurigheid niet nodig is. Bruin is er nu in honderden schakeringen naast purper, oker en zwart. De vorm wordt vooral bepaald door zaaddozen, stengels en pluimen. De tuin oogt zowel ritmisch als verstild, met een beetje interessant weer is dat voer voor fotografen.

We hebben nu twee maanden rust voor we weer buiten aan de slag gaan in februari. Die time out gebruiken we achter de schermen om nog meer bordjes met plantennamen te produceren. Na een experimentje met verschillende kleuren letters en achtergronden, toch met een gemêleerd groene achtergrond. Dat staat een stuk beter dan al die blinkend witte bordjes tussen de planten. Nog een bureau project is het maken van plattegronden van alle borders, de schetsen liggen er, nu de zaak nog uitwerken.

In februari wordt de tuin weer gemaaid en kunnen we starten met opruimen en compost verspreiden. Een klus die ook nog moet gebeuren is het 'terugzetten' van een van de hagen in het centrum van de tuin. Dat houdt in dat de haag in de breedte gesnoeid wordt waardoor hoogte en breedte weer beter in verhouding kunnen groeien. Als dat een goed resultaat geeft, en dat verwachten we wel, krijgen alle binnen-hagen geleidelijk een verjongingskuur.

Tot slot nog iets over onze voorjaarsbollen. Veel bollenplanters kijken met spanning uit naar de eerste bolbloemen in de tuin. Ter nuancering, niet van de voorpret wel van de spanning, de bloem van komend voorjaar zat al kant en klaar opgesloten in de bol op het moment dat we ze in de grond stopten. Een volgroeide bol kun je zien als een verkort en verdikt stuk stengel met bladeren en met bloemen. Onze plantersvaardigheid en de omstandigheden in onze tuin zijn daarop niet van invloed, die gaan pas tellen voor de bloemen in 2020. Dus de echte proef op de som laat nog even op zich wachten. Hopelijk wordt onze voorjaarstuin toch precies zo mooi als we het in gedachten hebben!

Onze gevederde vrienden

door Jos Brouwer

Tijdens de NLdoet-dag in maart dit jaar hebben we ongeveer 10 vogelnestkasten in de bloementuin en een paar erbuiten opgehangen. Buiten de tuin hingen ook al paar oudere nestkasten. Met elkaar zijn het 16 nestkasten. Woensdag 24 oktober hebben we alle kastjes gecontroleerd en schoongemaakt.

Schoonmaken doe je om eventuele kuikenlijkjes te verwijderen. Vogels gebruiken nestkasten om in te slapen in de winterperiode. Als het oude nestmateriaal opgeruimd is, is het duidelijk voor de vogel die een slaapplek zoekt dat deze ruimte nog onbezet is.* Ook in het vroege voorjaar is het goed om de nestkasten weer schoon te maken, dan is het aantrekkelijker voor de vogels om er een nest te bouwen.

Van onze 16 nestkasten bleken 6 gebruikt te zijn als broedplaats. Waarschijnlijk koolmezen en pimpelmezen. In één kast was alleen maar het begin van een nest gemaakt. Al met al geen slechte score voor het eerste jaar. Ook vogels moeten wennen aan een nieuwe omgeving.

*) Via deze link zie je een pimpelmees in zo'n 'winterhotel': <https://youtu.be/qLK4PczbnQ>

Een vrijwilliger aan het woord

door Jan Dijk

Gesprek met Jorien Rooymans

Jorien Rooymans werkt even hard als de anderen. Trekt het zwaarste onkruid uit en herplant waar nodig. Al is ze niet de allerjongste.

Ze woont pas een jaar in Amsterdam, in de vooroorlogse De Wetbuurt met zijn mooie straten. Ze was tuinieren gewend en wilde niet anders. Al heeft ze een tuintje, het was niet genoeg voor haar. Ze houdt van buiten zijn, muren komen op haar af.

Ze kwam uit Gellicum, een klein plaatsje (en dan bedoel ik echt klein) in de Betuwe. Daar woonde ze met haar man, Ron Rooymans die bekend was als strikt persoonlijk en op den duur abstract schilder. Hij overleed 10 jaar geleden. Haar twee zoons zeiden: kom toch naar Amsterdam. Ze luisterde. Daar hadden ze in hun kolossale tuin zelfs bomen staan.

Zelf is ze beeldhouwer, al doet ze het niet meer. Her en der in het land staan haar beelden. Helaas, haar meesterwerk, een moeder die haar kind zwemmen leert, verdween in Arnhem-Presikhaaf spoorloos, lees ik op internet; daar las zij het ook. Het is nooit teruggevonden. (Net als dat fraaie ruitersstandbeeld dat ooit in het 'rosarium' van het Darwinplantsoen bij de Hugo de Vrieslaan stond.) Het stond aan en boven het water. Het was veel waard. Ooit won ze de Charlotte van Pallandt Prijs, die soms wordt uitgereikt aan een jonge beeldhouwer. Charlotte is vooral bekend door dat beeld van Wilhelmina in een lange duffelse jas in Den Haag. Van Piet Esser heeft Jorien het vak geleerd, samen met Floyd De Witt, de maker van het ruitersstandbeeld.

Geboren is ze in wat toen nog Nederlands-Indië heette. In een oude koloniale familie. Toen ze met haar ouders voor groot verlof in Nederland was brak de oorlog uit. Terug kon nooit meer. Ze heeft er nog wat herinneringen aan. De baboe. Een hoge-bomenlaan. Paardengeuren. Die hééél hoge boot. Wat daarna gebeurde is een roman waard. Ze woonde lange tijd in Den Haag bij haar grootouders. Met Ron is ze heel lang getrouwd geweest. Gouden jaren. Maar hieris het ook prima.

Van zo iemand krijg je een kick. Doorgaan is het parool! Verdient een prijs!

Wintervertelling

van Hein Heijnen

Volle maan

Liefde en waanzin zijn beide zonder grenzen

In de zomer is de bloementuin van Darwin een geparfumeerde kleurenzee. Toen ik 23 was, zat ik er soms een tekst voor toneel te leren. Ik heet Leonore en ben actrice. Eens, bij het binnengaan van het lustoord hoorde ik vioolmuziek. Een jongen van ongeveer negentien jaar stond er prachtig te spelen. Hij was een mooie, donkere krullenbol en deed Italiaans aan. Ik ging op een bankje zitten luisteren.

‘Wat speel je schitterend,’ riep ik spontaan, toen hij uitgespeeld was. Misschien kwam ik door dit compliment betrouwbaar en ontwapenend over. In ieder geval kwam hij naast me zitten en begon over zijn leven te vertellen. Zijn naam was Anselmo. Als puber leek hij niet te willen deugen. Zijn vader vond dat hij zijn twee broers moest helpen in het dwangbuis van hun pizzeria. Maar hij wilde steeds viool spelen. Op school spijbelde hij vaak. Dan zwierf hij rond op straat. Zo kreeg hij verkeerde vriendjes en raakte verslaafd aan marihuana.

‘Dat is niet te horen aan je vioolspel,’ troostte ik hem.

‘Maar mijn muzikleraar kon het wèl horen,’ wees hij me terecht. ‘s Nachts voelde Anselmo zich op zijn best. Eigenlijk kon hij dan het mooiste spelen.

Toen ik dat hoorde, kreeg ik een ondeugende inval. Toevallig beschik ik over de sleutels van de toegang tot de tuin. ‘Morgenavond,’ zei ik, ‘is het volle maan. Wil je dan hier komen spelen?’

Misschien was hij er gevoelig voor dat ik een jonge knappe vrouw ben, want hij lachte en stemde toe. De volgende avond om elf uur opende ik het hek. Samen gingen we naar binnen.

Het was een wolkenloze nacht. De maan stond vol aan de hemel. Bij het bankje, waar ik altijd mijn tekst instudeer, speelde hij de sonate in a kleine terts van Robert Schumann. Het klonk prachtig met het maanlicht in harmonie. Na afloop klapte ik vol vuur.

Hij kwam weer naast me zitten en vertelde verder over zijn leven. Door de drugs kwam hij in geldnood. Zo kwam hij op het plan om in zijn eentje een bejaarde sigarenboer te beroven. In een feestwinkel kocht hij een Venetiaans, zwart masker en een neppistool dat er bedrieglijk echt uitzag.

Hij was zo verstandig het juiste ogenblik af te wachten. Laat op een donderdagavond – koopavond – zette hij zijn masker op en sprong dreigend de winkel in. Met de woorden: ‘Je geld of je leven,’ richtte hij zijn pistool op de winkelier.

Maar de oude man was verbazend dapper. Hij liep op het pistool af en riep: ‘Jongen, je zou mijn zoon kunnen zijn. Maak dat je wekomt. De bewakingscamera staat op je gericht.’

Anselmo rende weg. Later zag hij op AT-5 beelden van hem in de winkel. Ook kwam hij voor in het programma Opsporing verzocht.

Na zijn vlucht wierp hij het wapen in een gracht en ging doelloos zwerven door de stad. Diep in de nacht belandde hij uitgeput bij het Leger des Heils. Alleen omdat hij zei dat hij dakloos was mocht hij er slapen.

Door dit verhaal ging ik hem met andere ogen zien. Deze mooie jongen was een verschoppeling - maar wel een die iedereen voor zich innam.

Ik had wat stokbrood, kaas en wijn meegebracht. Zwijgend namen we er wat van.

Ongevraagd vertelde hij verder. In zijn Heilsonderdak raakte hij de volgende dag langdurig in gesprek met een man die door iedereen padre Bernardo werd genoemd – maar helemaal geen pater was. Naar verluidt was hij een berooide bankier, volgens anderen een geflipte arts. Deze maskers had hij afgeworpen om zich te ontpoppen als een soort ‘vader Theresa’. Dag en nacht zette hij zich belangeloos voor daklozen in. Aan hem vertelde Anselmo over zijn verslaving aan drugs en zijn mislukte roofoverval.

De onvermoeibare padre veroordeelde hem niet. ‘Veel mensen zijn net vette varkens in een stal van de bio-industrie,’ zei hij raadselachtig. ‘Ze vervelen zich en bijten elkaar de krulstaart af in afwachting van de slacht.’

Anselmo liet dit beeld even bezinken. Toen vroeg hij – een beetje spottend – ‘Grote boze wolf, wat moet een klein biggetje dan wèl met zijn leven doen?’

De padre lachte. ‘Kleine wolf,’ zei hij, ‘dat moet je met jezelf uitmaken. Bidden kan daarbij geen kwaad.’ Met deze woorden stuurde hij hem terug naar zijn familie.

- vervolg van pagina 5 -

Deze ontmoeting had grote indruk op Anselmo gemaakt. Weer thuis begon hij zijn broers met tegenzin te helpen in het restaurant. Maar in zijn ogen was het voederen van "Vette varkens" opeens bewezen onzin. Zes weken later zocht hij padre Bernardo 's avonds laat weer op. Hij zei hem dat hij lang had nagedacht. Nu wilde hij monnik worden in een klooster. Zijn vader kon er meer begrip voor opbrengen, had hij vol verbijstering gezegd, als zijn zoon bankrover wilde worden. Toch wil hij hem niet tegenhouden.

Omdat de padre vrienden heeft in een franciscaner klooster, wil Anselmo daar heen.

Op dit punt gekomen pauzeerde hij even om een hapje stokbrood met kaas te nemen.

Hiervan maakte ik gebruik: 'Wat ben je toch een ezel,' riep ik. 'Anselmo, daar wil je toch niet de rest van je leven doorbrengen – in armoede en gehoorzaamheid?'

Hij begon te lachen. 'Nu vergeet je de belofte van kuisheid.' Maar gelukkig mocht hij er wel viool spelen. Graag zelfs.

Diep in mijn hart voelde ik de noodzaak deze Adonis te redden uit de klauwen van de abdijs. Welk wondermiddel, vroeg ik mij af, kon hem toch van zijn reli-gekke bevrijden? Sint-janskruid uit de tuin – misschien. Voor mij stond vast dat ik een stokje voor zijn dwaze plan moest steken. Door zijn vioolspel en vooral door zijn verhaal was ik aan hem gehecht geraakt. In een sprookjesachtig waas van maanlicht zaten we dicht naast elkaar. De geuren en aroma's van bloemen hingen vol bedwelming om ons heen. De volle maan deed zijn tanden helder wit oplichten. Een idylle.

'Anselmo,' riep ik, 'kijk me eens aan.'

Hij wendde zijn gezicht naar mij.

Als een volleerd actrice sloeg ik langzaam de wimpers van mijn donkere grote ogen omhoog. We keken elkaar in de ogen. Toen gaf ik hem een lange kus. Tegelijk omhelsde ik hem. Hij smaakte naar Roquefort en Merlot.

Hij ontspande zich en zuchtte diep. Maar daarna maakte hij zich zachtjes uit mijn armen los. 'Leonore,' zei hij, 'enkele maanden geleden had ik je liefde dolgraag beantwoord.'

Jaloers legde ik mijn hand op mijn gebroken hart. 'Is er dan een ander?'

'Nee, maar morgen moet ik mij volgens afspraak om 13.00 uur melden in de franciscaner abdijs te Megen – het Assisi aan de Maas.' Alleen zijn viool mocht hij meenemen.

Met pijn in het hart moest ik afscheid nemen. Telkens met Kerstmis krijg ik nu een kaart van hem uit die abdijs. Al vier jaar. Dan vloek ik en pink verliefd een traantje weg.

Hij is de enige kloosterling die meent dat hij door de politie wordt gezocht.

Vereniging Vrienden van Park Darwin

U kunt Vriend zijn van de Vereniging als lid, vrijwilliger, donateur of belangstellende.

- Leden betalen €10 per jaar en kunnen meepraten en meebeslissen op de ledenvergaderingen.
 - Vrijwilligers werken één of meer dagdelen per maand mee in het onderhoud van de tuin, altijd onder leiding van een tuincoördinator.
 - Donateurs steunen de Vereniging met een vrijwillige financiële bijdrage.
 - Belangstellenden ontvangen alleen de nieuwsbrief.
 - Combinaties. Een vrijwilliger is niet automatisch lid. Als u naast het meewerken in de tuin ook financieel wilt bijdragen en lid wilt worden, kunt u dit opgeven bij anna@vriendenvanparkdarwin.nl. Als u als lid méér betaalt dan het lidmaatschap, bent u automatisch ook donateur.
- Alle Vrienden ontvangen de nieuwsbrief.

Nogal wat leden betaalden in 2018 nog geen lidmaatschapsgeld. We zien uw bijdrage (minimaal €10 per jaar, meer mag ook) graag tegemoet op SNSB 0935409254 t.n.v. Vereniging Vrienden van Park Darwin, Amsterdam.

Facebook

Voor het laatste nieuws volg ons op Facebook:
www.facebook.com/vriendenvanParkDarwin
of nog beter, like ons

Boeken van Heijn Heijnen

In 2014 verscheen zijn schaakroman 'Rokade'.

Dit jaar verscheen de verhalenbundel 'Toverdrankjes voor Geluk - 20 duetten', elk verhaaltje wordt gevolgd door een passend gedicht van de dichter Merik van der Torren.

Colofon

Aan dit nummer werkten mee: Jos Brouwer, Jan Dijk, Hein Heijnen, Maartje der Kinderen, Anna Tomson, Sonja Vetter